

บาร์ค โอบามา

นำเสนอเมื่อ : 6 พ.ย. 2551

ประวัติ

โอบามาเกิดที่เมืองโฮโนลูลู ในรัฐฮาวาย บิดาเป็นชาวเคนยา มารดาเป็นชาวอเมริกัน เมื่ออายุได้ 6 ขวบ มารดาแต่งงานใหม่กับชาวอินโดนีเซีย และย้ายไปอยู่ที่ [จาการ์ตา](#) ประเทศ [อินโดนีเซีย](#) กับแม่และพ่อเลี้ยงของเขาเป็นเวลา 4 ปี โอบามาจบการศึกษาจาก [มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย](#) และกฎหมายจาก [มหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด](#) เคยทำงานเป็นผู้จัดการวงการสังคม, อาจารย์มหาวิทยาลัย และทนายสิทธิพลเมืองมาก่อนที่จะหันมาสนใจการเมือง เขาได้ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่ง [มลรัฐอิลลินอยส์](#) ในปี [ค.ศ. 1997](#) ถึง [ค.ศ. 2004](#) เคยสมัครเป็น [สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งสหรัฐอเมริกา](#) ในการเลือกตั้งปี 2000 แต่ไม่ชนะการเลือกตั้ง จึงเริ่มหาเสียงในการสมัครเป็น [สมาชิกวุฒิสภาสหรัฐอเมริกา](#) ตั้งแต่ปี [2003](#)

โอบามาได้กล่าวสุนทรพจน์สำคัญในการประชุมประชาธิปไตยแห่งชาติปี 2004 ขณะที่ดำรงตำแหน่ง [สมาชิกสภานิติบัญญัติ](#) แห่ง [มลรัฐอิลลินอยส์](#) จากนั้นได้รับการเลือกตั้งเป็น [สมาชิกวุฒิสภาสหรัฐอเมริกา](#) ในเดือน [พฤศจิกายน](#) ปี [2004](#) ด้วยคะแนนเสียงกว่า 70%

ในระหว่างการทำหน้าที่ในสภาองเกรสที่ 109 นั้น โอบามาได้เรียกร้องให้มีการควบคุมการใช้อาวุธ และเรียกร้องให้มีการแถลงการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล ให้สาธารณชนได้ทราบด้วย นอกจากนี้ ในช่วงนี้ เขายังเคยไปเยือนยุโรปตะวันออก ตะวันออกกลาง และแอฟริกาอย่างเป็นทางการด้วย ในสภาองเกรสที่ 110 หรือสภายุคปัจจุบันนี้ เขาก็ได้เรียกร้องให้มีการดูแลอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สภาวะอากาศเปลี่ยนแปลงหรือโลกร้อน การก่อการร้ายด้วยอาวุธนิวเคลียร์ และให้การดูแลทหารผ่านศึกสหรัฐ

การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

โอบามาเสนอตัวเป็นตัวแทนพรรคเดโมแครต ในการเลือกตั้ง [ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา](#) ปี 2008 ในระหว่างการหาเสียงเพื่อชิงตำแหน่งตัวแทนพรรค ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ปี 2007 นั้น โอบามาได้ให้ความสำคัญเรื่องการยุติ [สงครามอิรัก](#) [พลังงาน](#) และการประกันสุขภาพ ซึ่งเขาได้นำมาเป็นประเด็นหลักในการหาเสียงชิงชัยตำแหน่งตัวแทนพรรคครั้งนี้ ปรากฏว่า เขาได้รับความนิยมจากคนรุ่นใหม่ที่ต้องการความเปลี่ยนแปลง และกลุ่มชาวอเมริกันผิวดำ หลังจากการเลือกตั้งไพรมารีเสรีจิ้นลงเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2551 ในที่สุดนายโอบามา มีคะแนนคณะผู้แทนรวมเหนือกว่านาง [ฮิลลารี คลินตัน](#) นายโอบามาจึงประกาศชัยชนะ และเป็นชาวผิวดำคนแรกที่ได้เป็นตัวแทนพรรคเดโมแครต เพื่อเขาชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ดานฮิลลารียอมรับความพ่ายแพ้แต่โดยดี

ชีวิตส่วนตัว

สมรสกับ [มิเชล โรบินสัน](#) (Michelle Robinson)

หญิงชาวผิวดำเหมือนกันที่พบเจอกันในระหว่างเรียนกฎหมายที่ฮาร์เวิร์ด ในปี [ค.ศ. 1992](#) ทั้งคู่มีบุตรสาว 2 คน คือ มาเรีย วัย 9 ขวบ และ ซาซา วัย 6 ขวบเศษ

จากขวาไปซ้าย **บาร์ค**
โอบามา, น้องสาวของเขา
มายา โซโทร
ถัดไปเป็นแม่และตาของพวกเขา
ขาคือ **แอน ดันแฮม**,
แอสตันลีย์ ดันแฮม
ถ่ายที่รัฐฮาวาย เมื่อต้นปี
1970

ชีวิตวัยเด็กจนถึงวัยทำงาน

โอบามา เกิดเมื่อวันที่ [4 สิงหาคม ค.ศ. 1961](#) ที่เมือง [ไฮโนลูลู มลรัฐฮาวาย](#) เป็นบุตรของนายบาราก โอบามา ซีเนียร์ ชาวจังหวัดเชียยา ประเทศเคนยา และนางแอนน์ ดันแฮม ชาวเมือง [วิทโท มลรัฐแคนซัส](#) โดยทั้งคู่พบรักกันขณะศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยฮาวายที่มานัว ซึ่งพ่อของเขาได้เข้าศึกษาในฐานะนักเรียนต่างชาติ แต่เขาทั้งสองได้แยกกันอยู่เมื่อโอบามาอายุได้เพียง 2 ปีและหลังจากนั้นก็หย่าขาดจากกัน หลังจากนั้น ดันแฮมแม่ของโอบามาก็ได้แต่งงานใหม่กับโลโล เซโตโร และได้พาครอบครัวไปอยู่ที่บ้านเกิดของสามีใหม่ในประเทศ [อินโดนีเซีย](#) เมื่อปี 1967 โอบามาได้เข้าเรียนที่โรงเรียนในท้องถิ่นของกรุง [จาการ์ตา](#) จนกระทั่งอายุได้ 10 ขวบ โอบามาจึงได้ย้ายกลับไฮโนลูลูบ้านเกิดกับครอบครัวของแม่และได้เข้าเรียนที่โรงเรียนอนุบาลตั้งแต่เกรด 5 จนสำเร็จการศึกษาในปี 1979 หลังจากจบไฮสคูล โอบามาก็ได้ย้ายไปเรียนต่อที่ [ลอสแอนเจลิส](#) ที่วิทยาลัยออกซิเดนทอล (Occidental College) เป็นเวลา 2 ปี จากนั้นจึงได้ย้ายไปเรียนที่ [มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย](#) ในมหานคร [นิวยอร์ก](#) สาขา [รัฐศาสตร์](#) เน้น [ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ](#)

โอบามาสำเร็จการศึกษาระดับ [ปริญญาตรี](#) จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบียในปี 1983 และได้เข้าทำงานในบริษัทธุรกิจระหว่างประเทศและกลุ่มวิจัยสาธารณสุขแห่งหนึ่งแห่งนิวยอร์ก ก่อนจะย้ายไปอยู่ที่ [ชิคาโก](#) ในปี 1985 เพื่อรับงานเป็นผู้จัดการชุมชนแห่งหนึ่ง จากนั้นเขาจึงเรียนต่อด้านกฎหมายที่ [มหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด](#) ในปี 1988 โอบามาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ดในปี 1991 จากนั้นเขาก็ย้ายกลับไปชิคาโกเพื่อลงทะเบียณผู้มีสิทธิเลือกตั้งและเริ่มเขียนหนังสือเล่มแรกชื่อ *Dreams from My Father* ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1995

ช่วงปี 1993 และ 2002 โอบามาเข้าทำงานเป็นผู้ช่วยในคณะกรรมการบริหารกองทุนไม้แห่งชิคาโก องค์กรที่ช่วยจัดสรรเงินทุนให้กับประชาชนและชุมชนที่ถูกเอารัดเอาเปรียบเปรียบในชิคาโก ต่อมาในปี 1999 ก็ได้เขาเป็นหนึ่งในคณะกรรมการบริหารด้วยความช่วยเหลือของบิล อาเยอร์ส

ต่อมาเขาก็รับงานสอนนอกเวลาที่วิทยาลัยกฎหมาย [มหาวิทยาลัยชิคาโก](#) โอบามาสอนวิชา [กฎหมายรัฐธรรมนูญ](#) รวมเวลา 12 ปี เป็นผู้บรรยาย 4 ปี (1992-1996) และเป็นผู้บรรยายอาวุโสถึง 8 ปี (1996-2004)

โอบามา เคยเป็นสมาชิกสรรหาของบอร์ดบริหารแห่งองค์การพันธมิตรสาธารณะในปี 1992 และได้ลาออกไปก่อนที่ มิเชล ภรรยาของเขาจะเข้ามาเป็นผู้อำนวยการใหญ่แบบสรรหาขององค์การพันธมิตรสาธารณะแห่งชิคาโกในต้นปี 1993 และยังเป็นสมาชิกของบอร์ดบริหารหลายที่ เช่น กองทุนไม้แห่งชิคาโก คณะกรรมการทนายความเพื่อสิทธิพลเมืองภายใต้กฎหมายแห่งชิคาโก ศูนย์กลางเพื่อเทคโนโลยีเพื่อนบ้าน

และศูนย์ลูจีเนียเบิร์นโฮป เป็นต้น

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐอิลลินอยส์, 1997-2004

โอบามาได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งมลรัฐอิลลินอยส์ในปี 1996 แทนที่ตำแหน่งของวุฒิสมาชิกอลิซ ปาล์มเมอร์ จากเขตปกครองที่ 13 เมื่อได้รับเลือกตั้งแล้ว โอบามาก็ได้รับการสนับสนุนจากผู้สนับสนุนพรรคการเมืองทั้ง 2 พรรคใหญ่ให้มีการปฏิรูปกฎหมายจริยธรรมและสุขภาพ เขาสนับสนุนกฎหมายบรรจุเรื่องการเพิ่มเครดิตภาษีให้กับแรงงานผู้มีรายได้น้อย เจาะจงเรื่องการปฏิรูปสังคมสงเคราะห์ และบริจาคเงินเพื่อกองทุนเลี้ยงดูเด็กเล็ก

ต่อมา โอบามาได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งมลรัฐอิลลินอยส์อีกครั้งในปี 1998 และอีกครั้งหนึ่งในปี 2002 ส่วนในปี 2000 นั้น เขาแพ้การเลือกตั้งแบบไพรมารีเพื่อชิงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งสหรัฐอเมริกาต่อ บอบบี ไรซ์ เจ้าของตำแหน่งคนเกาด้วยคะแนนเสียงท่วมท้น 2 ต่อ 1

ในเดือนมกราคม ปี 2003 โอบามาได้เป็นประธานคณะกรรมการบริการสุขภาพและมนุษย์แห่งสมาชิกวุฒิสภาแห่งมลรัฐอิลลินอยส์ ซึ่งตอนนั้นพรรคเดโมแครต ได้ก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำประเทศอีกครั้ง หลังจากต้องตกเป็นรองอยู่นานนับทศวรรษ ในระหว่างการเลือกตั้งทั่วไปในปี 2004 เพื่อหาวุฒิสมาชิกแห่งสหรัฐอเมริกาคนที่ 2 คนนี้ ผู้แทนตำรวจนั้นให้เครดิตกับโอบามากว่าในกรณีที่เขาเป็นผู้ริเริ่มให้มีการปฏิรูปกฎหมายการประหารชีวิต โอบามาจึงลาออกจากสมาชิกวุฒิสภาแห่งมลรัฐอิลลินอยส์ในเดือนพฤศจิกายน ปี 2004 และได้เริ่มหาเสียงเพื่อรับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งสหรัฐอเมริกา จนกระทั่งในปี 2004 เขาก็ได้รับเลือกให้เป็นวุฒิสมาชิกของสหรัฐอเมริกา

การหาเสียงเพื่อชิงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา ปี 2004

กลางปี 2002 โอบามาเริ่มคิดถึงเรื่องการเป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งสหรัฐอเมริกา หลังจากที่เดวิด แอ็กเซลรอด นักการเมืองผู้คร่ำหวอดในวงการการเมืองมานานได้ประกาศถอนตัว โอบามาจึงได้ประกาศเสนอตัวเขาชิงตำแหน่งในเดือนมกราคม ปี 2003 หลังจากที่ ปีเตอร์ ฟิตซเกอรัลด์ ผู้ดำรงตำแหน่งคนก่อนจากพรรครีพับลิกัน และควโรล โมเชลีย์ บรอน อดีตวุฒิสมาชิกจากพรรคเดโมแครตตัดสินใจไม่เข้าร่วมการแข่งขันเพื่อชิงตำแหน่งในครั้งนี้นี้ ก็เป็นการเปิดโอกาสกว้างให้กับผู้สมัครจากทั้งพรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกันได้เข้ามาหาเสียงเพื่อชิงตำแหน่งนี้ ซึ่งมีผู้สมัครรวม 15 คน การเสนอตัวเขาชิงตำแหน่งของโอบามาได้รับแรงสนับสนุนจากแอ็กเซลรอดอย่างมากที่ช่วยหาเสียง ช่วยประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของโอบามา และได้ความช่วยเหลือจาก ฮาโรลด์ วอชิงตัน นายกเทศมนตรีเมืองชิคาโกในเวลาต่อมา ตลอดจนการรับรองจากลูกสาวของพอล ซิมอน นักการเมืองคนสำคัญของอเมริกาและอดีตวุฒิสมาชิกแห่งสหรัฐอเมริกา ตัวแทนรัฐอิลลินอยส์ ทำให้โอบามาได้รับคะแนนเสียงถึงร้อยละ 52 ในการเลือกตั้งไพรมารีเมื่อเดือนมีนาคม ปี 2004 และยังสามารถเอาชนะพรรคเดโมแครตด้วยกันเองถึงร้อยละ 29 เลยทีเดียว จนกระทั่งได้เป็นตัวแทนของพรรคเดโมแครตเพื่อชิงชัยตำแหน่งอันทรงเกียรติแห่งมลรัฐอิลลินอยส์แห่งนี้

แต่ต่อมา คู่แข่งคนสำคัญของโอบามาคือ แจ็ค ไรอัน ผู้ชนะการเลือกตั้งแบบไพรมารีจากพรรครีพับลิกัน ได้ประกาศถอนตัวจากการแข่งขันเมื่อเดือนมิถุนายน ปี 2004

เดือนกรกฎาคม ปี 2004 โอบามาได้กล่าวสุนทรพจน์สำคัญในการประชุมพรรคเดโมแครตระดับชาติประจำปี 2004 ที่เมืองบอสตัน มลรัฐแมสซาชูเซตส์ โอบามาเล่าถึงประสบการณ์ของเขากับบิดาของเขาได้ผ่านประสบการณ์ในสงครามโลกครั้งที่ 2 มาในฐานะทหารผ่านศึก และประโยชน์ของ New Deal's FHA ตลอดจนร่างกฎหมายทหารจีไอ (G.I. Bill)

จากนั้นเขาได้กล่าวถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงสิทธิพิเศษทางเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา เขาได้ตั้งคำถามถึงการบริหารงานในช่วงสงครามอิรักของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช และเน้นในประเด็นหน้าที่ของอเมริกาที่พึงมีต่อทหารของประเทศ โอบามาได้ยกตัวอย่างประวัติศาสตร์อเมริกา ได้วิพากษ์วิจารณ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกลุ่มหัวรุนแรงอย่างหนัก และได้ขอร้องให้อเมริกานับชนชั้นหันมาฝึกฝนความสามัคคีท่ามกลางความหลากหลายทางอารยธรรม โดยได้กล่าวสุนทรพจน์ไว้ว่า "ประเทศนี้ไม่มีอเมริกาเสรีนิยมกับอเมริกาอนุรักษนิยมแค่นั้น แต่ที่นี้คือประเทศสหรัฐอเมริกา" ("There is not a liberal America and a conservative America; there's the United States of America.") สุนทรพจน์ส่วนนี้ สำนักข่าวใหญ่ๆได้มีการเผยแพร่ไปทั่ว ทำให้สถานะและภาพลักษณ์ทางการเมืองของโอบามาดีขึ้นมาก ทำให้เขาได้รับความนิยมขึ้นอย่างล้นหลาม ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแห่งสหรัฐอเมริกาครั้งนี้

ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2004 เหลือเวลาอีกไม่ถึง 3 เดือนจะถึงวันเลือกตั้ง อลัน เคเยส ได้เข้ามาเป็นตัวแทนจากพรรครีพับลิกันในการชิงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาแห่งมลรัฐอิลลินอยส์ แทนที่ ไรอัน ที่ได้ลาออกไปก่อนหน้านี้ เคเยสนั้นแต่เดิมมีบ้านอยู่ใน **มลรัฐแมริแลนด์** แต่เขาก็ได้ย้ายทะเบียนบ้านมาอยู่ใน **มลรัฐอิลลินอยส์** เพื่อการเลือกตั้งครั้งนี้ แต่สุดท้ายแล้ว ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2004 โอบามาได้รับคะแนนเสียงถึงร้อยละ 70 ขณะที่เคเยสได้คะแนนเสียงไปเพียงร้อยละ 27 เท่านั้น ชัยชนะอันท่วมท้นของโอบามาครั้งนี้ถือเป็นชัยชนะครั้งยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งของมลรัฐอิลลินอยส์เลย ที่เดียว

สมาชิกวุฒิสภา ตัวแทนมลรัฐอิลลินอยส์

โอบามาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาเมื่อวันที่ **4 มกราคม ค.ศ. 2005** เนื่องจากเป็นครั้งแรกที่เขาได้เข้ามาทำงานที่วอชิงตัน เขาจึงได้ตั้งคณะที่ปรึกษาที่มีความสามารถสูงมาช่วยเหลือการทำงาน ซึ่งจำนวนสมาชิกในคณะที่ปรึกษาของเขานี้มีมากกว่าที่สมาชิกวุฒิสภาคนอื่นต้องการเมื่อครั้งที่เข้ามารับตำแหน่งนี้ ในสมัยแรก เขาว่าจ้างให้ ฟิท เราช ผู้มีประสบการณ์ทางด้านการเมืองระดับชาติวัย 30 ปี และยังมีวาทศิลป์ ทอม แดสเชิล อดีตหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของประธานวุฒิสภาแห่งพรรคเดโมแครตเข้ามาเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของเขาอีกด้วย นอกจากนี้ก็ว่าจ้าง คาเรน คอร์นบลูห์ นักเศรษฐศาสตร์, โรเบิร์ต รูบิน อดีตรักษาการหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม ให้เป็นผู้อำนวยการฝ่ายนโยบาย โอบามาได้ให้ ซาแมนธา พาวเวอร์ ผู้นำด้านสิทธิมนุษยชนและการต่อต้านการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และแอนโทนี เลค กับ ซูซาน ไรซ์ อดีตเจ้าหน้าที่บริหารสมัยประธานาธิบดีคลินตัน ให้เป็นที่ปรึกษาด้านนโยบายต่างประเทศของเขาด้วย

ชื่อของโอบามาต้องจารึกไว้ในประวัติศาสตร์สมาชิกวุฒิสภาของสหรัฐอเมริกา เพราะเขาเป็นอเมริกันผิวสีคนที่ 5 ในประวัติศาสตร์ที่ได้เข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาของสหรัฐอเมริกา และเป็นคนที่ 3 ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน เขาเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพียงคนเดียวที่เป็นสมาชิกของ Congressional Black Caucus นิตยสาร CQ Weekly นิตยสารที่เป็นกลางของสหรัฐอเมริกาโดยยกย่องโอบามาว่าเป็น "นักประชาธิปไตยผู้ซื่อสัตย์" จากผลการวิเคราะห์การโหวตให้คะแนนเสียงสมาชิกวุฒิสภาทั่วประเทศในปี 2005-2007 และนิตยสาร National Journal ก็จัดว่าเขาเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่ "มีความเป็นเสรีนิยมมากที่สุด" จากการโหวตในปี 2007 แต่โอบามากลับรู้สึกสงสัยในวิธีการสำรวจเพื่อให้ได้ผลโหวตนี้ โดยตำหนิว่าการแบ่งการเมืองออกเป็นสองขั้วระหว่าง "อนุรักษนิยม" กับ "เสรีนิยม" เป็นการแบ่งที่ไม่ถูกต้อง และจะทำให้เกิดความลำเอียงในผลการสำรวจ ซึ่งก็ทำให้ผลโหวตออกมาไม่ตรงตามความจริงเท่าใดนัก

ด้านนิติบัญญัติ

โอบามาลงคะแนนเห็นด้วยกับร่างกฎหมายนโยบายพลังงานปี 2005 เนื่องจากสอดคล้องกับความสนใจของเขา

โอบามาทำหน้าที่สำคัญในการผลักดันให้วุฒิสภาพัฒนาความปลอดภัยตามแนวชายแดนและการปฏิรูปการอพยพข้ามประเทศ ในปี 2005 นั้น เขาสนับสนุน"ร่างกฎหมายความปลอดภัยของอเมริกาและการอพยพอย่างมีระเบียบ" ที่ร่างขึ้นโดย จอห์น แมคเคน สมาชิกวุฒิสภา ตัวแทนมลรัฐแอริโซนา จากพรรคริพับลิกัน ต่อมาเขาได้เพิ่มขอแก้ไขสามจุดลงใน "ร่างกฎหมายปฏิรูปการอพยพทั่วไป" ซึ่งผ่านการเห็นชอบจากที่ประชุมวุฒิสภาในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2006 แต่ไม่ได้รับเสียงข้างมากในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในเดือนกันยายน ปี 2006 นั้น โอบามาสนับสนุนร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ ร่างกฎหมายป้องกันความปลอดภัย ซึ่งมีโครงสร้างเกี่ยวข้องกับการป้องกันประเทศและพัฒนาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่องตามแนวชายแดนสหรัฐอเมริกา-เม็กซิโก¹ ประธานาธิบดีบุชได้ลงนามรับรองยกย่องร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้เมื่อเดือนตุลาคม ปี 2006 โดยกล่าววาทกรรมฉบับนี้เป็นก้าวกระโดดสำคัญในการปฏิรูปการอพยพข้ามแดนเข้าสู่สหรัฐอเมริกา

ที่มา:

http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%81_%E0%B9%82%E0%B8%AD%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%B2